

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Brandes) mente, at jeg ikke havde omtalt Beskyttelsesmomentet. Jo, det nævnte jeg netop. Jeg sagde, at et af de ledende Principper ved Udarbejdelsen af dette Forslag har været, at Toldsatserne skulde have en væsentlig finansiell Karakter og ikke skulde have den Virkning at fremkalde ny eller nævneværdig større Luksusindustri her i Landet. Nu er det ærede Medlem jo alt for velbevandret i disse Forhold til ikke at vide, at man ikke kan foreslaa Toldsatser i nogen større Udstrækning paa Luksusforbrugets Omraade, uden at man derved kommer til i enkelte Tilfælde at yde visse Virksomheder her i Landet en vis Begunstigelse. Det er ganske uundgaeligt, og det maa altid tages med i Betragtning. Men det kommer an paa, om de nye Bestemmelser har nogen væsentlig Virkning i saa Henseende, eller om ikke, saaledes som jeg mener, deres væsentlige Virkning vil være af rent finansiell Natur. Jeg tror, at de beskyttende Virkninger af Loven vil være minimale i Sammenligning med de finansielle.

Det ærede Medlem hører jo til den alleryderste Fløj af dem, som benægter, at denne Lov vil have nogen som helst Indflydelse paa Importen. Han regner uden videre med en Indtægt af 16—17 Mill. Kr. af Loven, regner altsaa med, at Forbruget aldeles ikke vil blive indskrænket. Det kan jeg nu ikke forstaa, at det ærede Medlem virkelig kan mene. Jeg kan ikke forstaa — jeg tror, jeg tidligere har udtrykt det i en Debat med det ærede Medlem —, hvorfor det ærede Medlem, hver Gang der tales om Toldforhøjelser, mener, at saa træder alle de almindelige Love, som regerer det økonomiske Liv, ud af Kraft. Det er jo dog en saa faststaaende Erfaring, at en væsentlig Fordyrelse af en Vares Pris indskrænker Forbruget af den. Det er en Sandhed, man ikke kan komme bort fra. Det ærede Medlem henviser til, at der er visse af de Toldsatser, som er indført ved Luksustoldloven, der ikke har medført nogen Formindskelse af Indførselen. Men der er andre, der har medført det; jeg skal f. Eks. nævne Tolden paa Champagne og lette Vine, der har formindsket Forbruget her ganske betydeligt, og jeg kunde nævne mange andre Eksempler. Men der er naturligvis ogsaa Eksempler paa, at Forbruget er steget trods Toldsatserne. Det ligger i, at der har været i disse Aar her i Landet som i andre Lande en uheldig Eftervirkning fra Krigstiden, nemlig en overordentlig Tilbøjelighed til at udvide Luksusforbruget. Det er, ligesom Befolk-

ningen i Krigstidens Guldperiode — det var rigtignok noget slemt uægte Guld, det meste deraf, men det var dog en Slags Guldperiode — har faaet en Smag for Luksus, saa at selv om Tidernes Gang har øvet sit Tryk paa dem og bragt deres Indtægt ned, ja forandret deres økonomiske Status, er Luksus næsten noget af det, man sidst giver Afkald paa. Den uheldige Tendens har der været, og derfor har selv ret høje Luksustoldsatser ikke paa alle Punkter kunnet formindske Forbruget. Men der kan jo dog ikke være Skygge af Tvivl om, at hvis disse Luksustoldlove ikke havde været, havde disse Tendenser haft saa meget friere Spil, og saa var Forbruget blevet saa meget større. Det ærede Medlem siger, at jeg har faaet alle de Penge ind, jeg har beregnet. Ja, dør gjorde det ærede Medlem mig en Kompliment som Finansminister. Det plejer jo at være en god Ting, at en Finansminister netop regner at skulle have den Indtægt af en ny Skattelov, den faktisk bringer. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvis der ikke ved alle disse Love var blevet regnet med en Formindskelse af Indtægten, hvis man ikke overalt ved vor Luksusskatte Lovgivning havde draget dette Moment ind ved Indtægtsberegningen, vilde der være indtraadt Skuffelse, thi selvfølgelig bringer denne Lovgivning i det store og hele Forbruget ned.

Det ærede Medlems Forsvar for Automobilomsætningslovforslaget — det var jo et Forsvar, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han vil støtte dette Lovforslag — gjorde rigtignok paa mig Indtryk af bestilt Arbejde. Det var ikke con amore, det ærede Medlem forsvarede Lovforslaget . . . (Brandes: Nej!). Det indrømmer det ærede Medlem altsaa selv meget villigt. Man havde helt igennem Indtryk af, at det var et Pligtarbejde, det ærede Medlem gjorde. Hans Parti i Folketinget havde sluttet sig dertil, saa maatte han forsvare det, men det ærede Medlem gjorde det unægtelig med ret sure Miner og ønskede, at Loven ikke maatte komme til at gælde længere end det Aar, den er bestemt til at gælde i. Her gik det ærede Medlem jo imidlertid helt til den modsatte Yderlighed af den, han var ovre i ved Omtalen af Luksustoldloven. Medens det ærede Medlem ikke vilde indrømme, at Luksustoldloven kan have nogen som helst Virkning i Retning af at begrænse Indførselen, mente han, at denne Lov vilde have uhyre kraftige Virkninger, saa at der ikke vilde komme mere end 1—2 Mill. Kr. ind ved den. Nu er jeg naturligvis klar over — det er ogsaa et af Formaalene —, at netop i den